6. Pierre-Emmanuel Novac, Ghouthi-Boukli Hacene, A.Pegatoquet, B.Miramond, V.Gripon - Quantization and Deployment of Deep Neural Networks on Microcontrollers, France, 2021.

7.QuantizationawaretrainingURL:https://www.tensorflow.org/model_optimization/guide/quantization/training?hl $\equiv$ ru

8. Quantization Aware Training with TensorFlow Model Optimization Toolkit - Performance with Accuracy. URL: <u>https://blog.tensorflow.org/2020/04/quantization-aware-training-with-tensorflow-model-optimization-toolkit.html</u>

МОДЕЛЮВАННЯ РУХУ ПОВІТРЯНИХ МАС НАД РОЗЛИВОМ РІДИНИ, ЩО ГОРИТЬ

Олійник Володимир Вікторович, Басманов Олексій Євгенович

Національний університет цивільного захисту України

Значна кількість надзвичайних ситуацій, що виникають в хімічній, переробній промисловості і на транспорті, починаються з аварійного розливу горючих рідин [1]. Основна небезпека розливу горючої рідини полягає у її спалахуванні. Наслідком теплового впливу пожежі на сусідні технологічні об'єкти є перетворення їх поверхні у джерело запалення, якщо їх температура досягає температури самоспалахування горючої рідини. Це призводить до розповсюдження пожежі, зокрема на резервуари або цистерни з нафтопродуктами. Каскадне розповсюдження пожежі характеризується значними матеріальними збитками і людськими жертвами.

Небезпека теплового впливу пожежі на сусідні об'єкти визначається тепловим потоком від факела та часом впливу. У свою чергу тепловий потік залежить від температури полум'я, ступеня його чорноти та геометричних характеристик: форми, довжини, кута нахилу. Тому оцінка теплового впливу пожежі на технологічні об'єкти або рухомий склад потребує оцінок променевої і конвекційної складових теплового потоку від пожежі. В [2] показано, що неврахування конвекційної складової теплопередачі від пожежі може призвести до помилки 20% при прогнозуванні часу досягнення резервуаром небезпечної температури. Це означає необхідність врахування конвекційної складової теплового потоку від пожежі розливу.

В [3] розглянуто горіння розливу рідини, що займає область Ω , розташовану в площині ХОУ (рис. 1). Розігріте повітря і продукти

горіння, що утворились в зоні горіння, здіймаються вертикально вгору в напрямку осі OZ, захоплюючи сусідні нерухомі маси повітря. Внаслідок чого потік розширюється, а його швидкість зменшується. Швидкість потоку на висоті z = 0:

$$\mathbf{u}_{z}(\mathbf{x},\mathbf{y},0,\mathbf{t}) = \begin{cases} \mathbf{u}_{0}, (\mathbf{x},\mathbf{y}) \in \Omega\\ \mathbf{0}, (\mathbf{x},\mathbf{y}) \notin \Omega. \end{cases},$$
(1)

де u₀ = const – початкова швидкість, що залежить від типу горючої рідини.

Рис. 1. Висхідний потік на розливом рідини, що горить: 1 – розлив горючої рідини; 2 – висхідний потік над осередком горіння; 3 – розподіл швидкостей у потоці на висоті z₁; 4 – розподіл швидкостей у потоці на висоті z₂ > z₁

Якщо розглядати повітря і продукти горіння, як Ньютонівську рідину, що не стискається, то її рух може бути описаний рівнянням Нав'є-Стокса:

$$\begin{cases} \frac{\partial u_{x}}{\partial t} + u_{x} \frac{\partial u_{x}}{\partial x} + u_{y} \frac{\partial u_{x}}{\partial y} + u_{z} \frac{\partial u_{x}}{\partial z} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial x} + \nu \left(\frac{\partial^{2} u_{x}}{\partial x^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{x}}{\partial y^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{x}}{\partial z^{2}} \right) \\ \frac{\partial u_{y}}{\partial t} + u_{x} \frac{\partial u_{y}}{\partial x} + u_{y} \frac{\partial u_{y}}{\partial y} + u_{z} \frac{\partial u_{y}}{\partial z} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial y} + \nu \left(\frac{\partial^{2} u_{y}}{\partial x^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{y}}{\partial y^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{y}}{\partial z^{2}} \right) \\ \frac{\partial u_{z}}{\partial t} + u_{x} \frac{\partial u_{z}}{\partial x} + u_{y} \frac{\partial u_{z}}{\partial y} + u_{z} \frac{\partial u_{z}}{\partial z} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial z} + \nu \left(\frac{\partial^{2} u_{z}}{\partial x^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{z}}{\partial y^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{z}}{\partial z^{2}} \right) \end{cases}$$
(2)

де u(u_x, u_y, u_z) – вектор швидкості руху повітря у певній точці; Р – тиск; υ – кінематична в'язкість повітря, м²/с, ρ – густина повітря. Будемо вважати, що тиск є сталим по всьому об'єму (P = const), а рух потоку визначається висхідною швидкістю u_z і вітром, направленим горизонтально. Таким чином, u_x = const; u_y = const.

Це дозволяє спростити систему рівнянь (2):

$$\frac{\partial u_{z}}{\partial t} = v \left(\frac{\partial^{2} u_{z}}{\partial x^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{z}}{\partial y^{2}} + \frac{\partial^{2} u_{z}}{\partial z^{2}} \right) - u_{z} \frac{\partial u_{z}}{\partial z} - u_{x} \frac{\partial u_{z}}{\partial x} - u_{y} \frac{\partial u_{z}}{\partial y},$$

$$z > 0, \ t > 0.$$
(3)

Отримане рівняння (3) є нелінійним диференціальним рівнянням другого порядку параболічного типу, яке разом з крайовою умовою (1) і початковою умовою

$$\mathbf{u}_{z}(\mathbf{x},\mathbf{y},z,\mathbf{0}) = \mathbf{0} \tag{4}$$

задає розподіл швидкостей у напівпросторі z > 0 в довільний момент часу t.

Перехід до нових змінних

$$\begin{cases} \xi = x - u_x t, \\ \eta = y - u_y t \end{cases}$$
(5)

дозволяє спростити рівняння (3):

$$\frac{\partial \mathbf{w}}{\partial t} = \mathbf{v} \left(\frac{\partial^2 \mathbf{w}}{\partial \xi^2} + \frac{\partial^2 \mathbf{w}}{\partial \eta^2} + \frac{\partial^2 \mathbf{w}}{\partial z^2} \right) - \mathbf{w} \frac{\partial \mathbf{w}}{\partial z}$$
(6)

дe

$$w(\xi, \eta, z, t) = u_{z}(\xi + u_{x}t, \eta + u_{y}t, z, t)$$
(7)

Тоді початкова і крайова умови набувають вигляду

$$\mathbf{w}(\boldsymbol{\xi},\boldsymbol{\eta},\mathbf{z},\mathbf{0}) = \mathbf{0},\tag{8}$$

$$\mathbf{w}(\boldsymbol{\xi},\boldsymbol{\eta},\boldsymbol{0},t) = \begin{cases} \mathbf{u}_{0}, \left(\boldsymbol{\xi} + \mathbf{u}_{x}t, \boldsymbol{\eta} + \mathbf{u}_{y}t\right) \in \boldsymbol{\Omega}, \\ 0, \left(\boldsymbol{\xi} + \mathbf{u}_{x}t, \boldsymbol{\eta} + \mathbf{u}_{y}t\right) \notin \boldsymbol{\Omega}. \end{cases}$$
(9)

Отримане диференціальне рівняння містить коефіцієнт в'язкості, який істотно кінематичної від температури залежить повітряного потоку. В свою чергу температура потоку нелінійно пов'язана з його швидкістю. Така залежність унеможливлює аналітичний розв'язок диференціального рівняння. Для цього в [3] використовується метод скінчених різниць, в основі якого лежить заміна частинних скінченими різницями. похідних Цe дозволяє перейти віл диференціального рівняння (6) з початковою умовою (8) і крайовою умовою (9) до рівняння в скінчених різницях. В якості області, в якій розглядається розподіл швидкостей і температур, може бути обраний скінчений паралелепіпед. Аналіз отриманого розв'язку показує, що вітер нахиляє висхідний потік, але кут нахилу не є сталим. Він збільшується з віддаленням від осередку горіння. Це відбувається внаслідок втрати швидкості і охолодження висхідного потоку.

Список джерел

- 1. Raja S., Tauseef S. M., Abbasi T. Risk of Fuel Spills and the Transient Models of Spill Area Forecasting // Journal of Failure Analysis and Prevention. 2018. Vol. 18. P. 445–455. Doi: https://doi.org/10.1007/s11668-018-0429-1
- Abramov Y., Basmanov O., Salamov J., Mikhayluk A. Model of thermal effect of fire within a dike on the oil tank // Naukovyi Visnyk NHU. 2018. Vol. 2. P. 95-100. Doi: <u>https://doi.org/10.29202/nvngu/2018-2/12</u>
- 3. Abramov Y., Basmanov O., Oliinik V., Khmyrov I., Khmyrova A. Modeling the convective component of the heat flow from a spill fire at railway accidence // EUREKA: Physics and Engineering. 2022. Vol. 6. P. 128-138. Doi: https://doi.org/10.21303/2461-4262.2022.002702